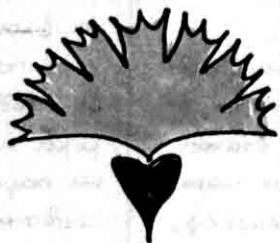

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

δρχ. 100

ΓΕΝΑΡΗΣ 1990

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΖΩΡΤΖ 12, 7ος ΟΡΟΦΟΣ, ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106-77, ΤΗΛ. 3622315 & 3619887 (7-10 μμ.), ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ: 28

Οι οπαδοί θα πεινάσουν πολύ για να πάνε να είναι «οπαδοί»;

Η πολιτική κατάσταση στη χώρα μας συνεχίζει να ευρίσκεται εν αναμονή. Η Οικουμενική κυβέρνηση, δημιουργήμα αναγκαστικών εσωτερικών και εξωτερικών αναγκαιότητων (έβλεπε προηγούμενο φύλλο «Ε»), συνεχίζει το βίο της ουσιαστικά αδιατάραχτο. Εμφανίζονται συνεχώς διχογνωμίες, οι κόντρες διαδέχονται η μία την άλλη, μοναδικός σκοπός τους όμως είναι να μας εδίδουν στη λογική της λιτότητας και στην όσο πιο σμαλή μπορούν περικοπή των εισοδημάτων των μεσαίων και κατώτερων στρωμάτων.

Δυσκολίες...

Φυσικά, έστω κι αν το κόστος μιας τέτοιας πολιτικής το επωμίζεται η Οικουμενική του Ισλώρα, αυτό γίνεται μόνο ονομαστικά. Τα τρία κόμματα δεν μπορούν να αποκρυσταλώσουν ολίτελα ούτε να παρι-

στάνουν, χωρίς κίνδυνο χειλοποίησης, την αντιπολίτευση. Πρέπει να διατηρήσουν τους οπαδούς τους, να επιχειρήσουν να βελτιώσουν τη θέση τους, στο πολιτικό σκηνικό ή να εξαχιστοποιήσουν τους εκωτερικούς τριχημούς και προβλήματα.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι εύκολο, εν όψει μάλιστα και του γεγονότος ότι οι ηγεσίες τους δεν είναι έγκυρο πως γνωρίζουν πού οδηγούνται τα πράγματα! Οι πραγματικοί σχεδιαστές του πολιτικού παιχνιδιού στη χώρα μας δε διαδίδονται να ξεκαθαρίσουν τα πράγματα, ιδιαίτερα μάλιστα τώρα που τους «έχουν τσουβαλιάσει» όλους.

Τα κόμματα της κυβέρνησης.

Οι ιδιαίτερες αντιδράσεις των τριών δεν είναι, φυσικά, (συνέχεια στη σελ. 3)

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΔΝΤ

επαιτεί με την προτροπή των "συνεταίρων", της ΕΟΚ

Φθάσαμε κι εκεί. Να μην υπάρχουν χρήματα, για να πληρωθούν οι άμεσες υποχρεώσεις του δημοσίου, όπως οι μισθοί, οι συντάξεις και τα ασφαλιστικά ταμεία. Ο τελευταίος μήνας του 89 ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτικός της τραγικής αυτής κατάστασης της οικονομίας μας. Όπου ταμεία (πχ το ΝΑΤ) δεν είχαν να δώσουν συντάξεις και να προσφέρουν για κάλυψη στην Τράπεζα της Ελλάδας. Το δημόσιο εκδίδει ακάλυπτες επιταγές, που δεν τις εταρχυώνει!

Τα πράγματα όμως είναι ακόμη πιο δυσάρεστα, επειδή τον Δεκέμβριο εισπράχθηκαν από τα διάφορα ταμεία της ΕΟΚ μισό δις δολάρια, υπήρχαν άλλα 180 δις δρχ από τις υποχρεωτικές καταθέσεις των Τραπεζών σε έντοκα γραμ-

μάτια του δημοσίου και 50 δις δρχ από νέο εξωτερικό δάνειο, δηλαδή συνολικά γύρω στα 300 δις δρχ, και πάλι ήταν αμφίβολο αν θα πληρώνονταν όλα τα ασφαλιστικά ταμεία. Το 1989 υπολογίζεται ότι το έλλειμμα θα ξεπεράσει το ένα πέμπτο της παραγωγής της χώρας, ίσως και το ένα τέταρτο. Τον Γενάρη λείπουν ήδη από το δημόσιο 100 δις δρχ..

Είχαμε χράμη στην πραγματοποιη "Ε" ότι η "Οικουμενική" κυβέρνηση ζητούσε από των ΕΟΚ νέο δάνειο, για να ξεπληρώσει το πραγματοποιη του 1985 και ότι, αν δεν το έπαιρνε, θα ήταν αναπόφευκτη η προσφυγή στο ΔΝΤ με ευμενέστερους όρους.

(συνέχεια στη σελ. 3)

ΡΟΥΜΑΝΙΑ: Το τελευταίο οχυρό του «υπαρτικού σοσιαλισμού»

Στο τέλος του Δεκέμβρη κατέρρευσε και το τελευταίο καθεστώς από τα λεγόμενα του "υπαρτικού σοσιαλισμού", και μάλιστα το πιο προσωπικό και το πιο ευρηνικό. Η κατάρρευση του ρουμανικού καθεστώτος ήταν και η πιο οδυνηρή, με πολλούς νεκρούς και τραυματίες και ο ηγέτης του είχε άσχημο τέλος (όπως είχαμε προβλέψει στο προηγούμενο φύλλο μας), αφήνοντας τους άλλους ηγέτες που έπεσαν «στα μαλακά».

Στο άρθρο αυτό δε θα αναλάβουμε ειδήσεις που γράφτηκαν στις εφημερίδες, αλλά θα

κάνουμε μερικές γενικές παρατηρήσεις.

Η κρεωκοπία ενός οράματος

Η κοινωνία του «υπαρτικού σοσιαλισμού» αποτέλεσε το όραμα για μεγάλα κινήματα που αγωνίζονταν σε πολλές χώρες (και στη Ελλάδα) και για πολλές δεκαετίες για την κατάρρευση των αδικιών και των ανισοτήτων, για μια καλύτερή ζωή. Το όραμα αυτό αποδείχτηκε ψεύτικο. Τώρα πρέπει να πεδονται και οι πιο αφεληείς.

Τα σημερινά κινήματα ανα-

πτύσσονται πάνω σε άλλες ιδεολογικές βάσεις, που δημιουργούν επίσης σοβαρές αυταπάτες. Πρώτο παράδειγμα το οικολογικό κίνημα, που αγνοεί τα πολιτικά αίτια των οικολογικών προβλημάτων. Δεύτερο, και τραγικότερο, η ελπίδα πολλών ανδρώπων στην Ανατολική Ευρώπη ότι το πέρασμα στον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και πιο ευχεκρινένας η ένταξη στην ΕΟΚ θα λύσει τα προβλήματά τους. Όπως τονίζουμε σε άλλο κείμενό μας (σελ. 2) η κατάρρευση (συνέχεια στη σελ. 4)

27 ΤΟΥ ΓΕΝΑΡΗ

Σάββατο στις 8 μ.μ.
Η ΠΙΤΤΑ ΤΟΥ ΑΣΚΕ

Καλούμε όλους τους φίλους για ενημέρωση και διασκέδαση.

Παρότι ο χώρος των γραφείων μας αποδειχτηκε πέρσι (για πρώτη φορά) μικρός, ανεγμήσαμε να μην αλλοφούμε χώρο, για λόγους συναισθηματικούς. Ζητάμε, λοιπόν, εν των προτέρων κατανόηση.

Η Ε.Ε.

ΤΟ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΥΠΑΡΚΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ»

Τώρα που ματέρρευαν τα μαδεστώτα της Αν. Ευρώπης όλοι τα ματηγορούν. Μέχρι πριν λίγο, όμως, όλοι συνεργάζονταν μαζί τους ή και τα εξυμνούσαν (ΚΚΕ).

Η στάση των ΑΣΚΕ ήταν, φυσικά, διαφορετική.

* Σε προκήρυξη, το 1986, είχαμε γράψει:

« Σήμερα στην Ελλάδα η έννοια του σοσιαλισμού βρίσκεται σε δεινή δοκιμασία. Οι χώρες της Αν. Ευρώπης, όπως μας λένε οι Έλληνες πολιτικοί πρόσφυγες που επαναπατρίζονται, όπως δείχνουν όλες οι ενδείξεις κι όπως καταγράφει περισσότερο απ' όλους ο ίδιος ο Μ. Γιορκωτάσφ, μάδε άλλο παρά αποτελούν διαφήμιση του σοσιαλισμού. Όχι αυτά οδηγούν τους υποστηρικτές του μαπιταλισμού στη θριαμβολοχία και τους ανθρώπους της αριστεράς στο σκεπτικισμό.

Το ΑΣΚΕ αισθάνεται και μ' αυτή του την προκήρυξη την υποχρέωση να καταγγείλει αυτή την αδιμία. ΟΧΙ, δε γράζει ο σοσιαλισμός για όλ' αυτά! Οι σοβαρές αρνητικές πλευρές των χωρών της Αν. Ευρώπης δεν είναι αποτέλεσμα του σοσιαλισμού, αλλά της άρνησής του. Όσο πιο μακριά είναι ο λαός από τα μέσα παραγωγής, τον έλεγχο και τις αποφάσεις, όσο απουσιάζουν οι πολιτικές και λαϊκές ελευθερίες, τόσο πιο μακριά είναι το μαδεστώ από το σοσιαλισμό και τόσο περισσότερο μοιάζει με το προηγούμενο μαδεστώ, που υποτίθεται πως ανέφευε.

Αν τα κρατικά και συνεταιριστικά πολιτικά στελέχη, που υποτίθεται πως εκπροσωπούν ένα νέο μαδεστώ, υπερπεριφέρονται όπως και οι ιδιοκτήτες στον μαπιταλισμό, τότε τίποτα ουσιαστικό δεν έχει αλλάξει».

* Σε εντέτυπη στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ στις 29/6/85 είπαμε:

«... Τα δύο Κ.Κ., συνέχεια της παλιάς ΕΔΑ και του ενιαίου ΚΚΕ, έχουν το προπατορικό αμάρτημα να είναι ετερόφωτα... Κριτική στη σοβιετική κοινωνία γινόταν μόνο σε ζητήματα που προηγούμενα το ίδιο το ΚΚΣΕ έκανε την αυτοκριτική του...

... Κανένα μαδεστώ δε μπορεί να είναι αριστερό, όταν στερεί τις ελευθερίες στο λαό του. Καμία κοινωνία δε μπορεί να είναι σοσιαλιστική, όταν μια μικρή ομάδα κυβερνητικών και κομματικών στελεχών σκέπτεται, αποφασίζει και ουσιαστικά κατέχει τα μέσα παραγωγής, ενώ οι εργαζόμενοι απλά εντελούν».

* Τέλος θυμίζουμε ότι το ΑΣΚΕ δεν έκανε ευχαριστική ή άλλη κεντρική πολιτική συνεργασία με τους εκπροσώπους των χωρών του "υπαρικού σοσιαλισμού" στην Ελλάδα (ΚΚΕ, ΕΑΡ), όπως έπενδαν πολλοί να μάνουν, τονίζοντας ότι δεν έχει καμία συσχέτιση μαζί τους.

Άρα, τουλάχιστον το ΑΣΚΕ μπορεί να ισχυριστεί ότι η ματέρρευση του «υπαρικού σοσιαλισμού» δεν αποτελεί αποτυχία του σοσιαλισμού.

Βέβαια, μ' όσα γράφαμε παραπάνω εξετάζουμε μόνο τη μία πλευρά του θέματος. Αλλά υπάρχει και η άλλη: Μήπως ο σοσιαλισμός αποτελεί ουτοπία; Σε επόμενο φύλλο μας θα εξηγήσουμε πως, για το ΑΣΚΕ, ο σοσιαλισμός, ως άρνηση του μαπιταλισμού, αποτελεί όχι μόνον ένα εφικτό όραμα, αλλά και αναγκαία προϋπόθεση για την πρόοδο της ανθρωπότητας.

Η σημερινή κατάσταση αποτελεί μόνο μια φάση της ιστορίας, που φέρνει τα πράγματα πίσω, αλλά δε θα διαρμύσει αόνια. Πολλά συνθήματα πιστέψαν στην αιωνιότητά τους και πολλά πρόσωπα πίστεψαν στην ισοβιότητά τους, αλλά η ιστορία τους επιφύλαξε δυσάρεστες εκπλήξεις.

Αναμείνωση της ΚΕ του ΑΣΚΕ για την Οικουμενική

Στις 9-10 Δεκεμβρίου συνεδρίασε η Κ.Ε. του Α.Σ.Κ.Ε.. Εκείνητε πως: Η θέση της Οικουμενικής Κυβέρνησης αποκάλυψε την πραγματική φύση των κομμάτων που συμμετέχουν σε αυτή και το ρόλο που παίζουν. Οι οπαδοί τους δεν μπορούν πια να έχουν αυταπάτες.

Η πολιτική άγριας λιτότητας που επιβάλλεται δεν οφείλεται σε επιδείκνωση της οικονομίας. Απλώς αποκαλύφθηκαν τα δομικά αδιέξοδά της. Τα μέτρα δεν πρόκειται να αποδώσουν. Όσα παράνομα αφαιρέθηκαν δεν επιστρέφονται. Παραγωγική κατεύθυνση δε δίνεται. Οι αιτίες δε μπορούν να είναι τιμητές και απαιτητές θυσιών από τα θύματα.

Παρά την κάποια διαφοροποίηση των εξαπατημένων οπαδών των 3 κομμάτων δε διαφαίνονται ακόμη ευσύνες προοπτικές απεγκλωβισμού των και αγωνιστικής αντιμετώπισης των προβλημάτων τους. Χωρίς αυταπάτες το ΑΣΚΕ και ανεξάρτητα από τις οργανωτικές και οικονομικές δυσκολίες του συνεχίζει χωρίς κανένα συμβιβασμό τον αγώνα του για μια δίκαιη και ελεύθερη ελληνική κοινωνία.

Για την Ε.Ε. ΑΘΗΝΑ 10/12/1990
Σήφης Στενός

Η 21^η Σύνοδος της Κ.Ε. του Α.Σ.Κ.Ε.

Στις 9, 10/12/89 έγινε στα γραφεία του κόμματος η συνεδρίαση της Κ.Ε. του Α.Σ.Κ.Ε.. Οι εισηγήσεις της Ε.Ε. είχαν δημοσιευθεί στην προηγούμενη «Ε». Περίληψη της πολιτικής εισήγησης, που έγινε από το ε. Νίμο Λεοντόπουλο, δόθηκε ως συλακίνηση (βλ. ανωτέρω) στον τύπο. Στη συζήτηση (έλασαν αμέσως μετά από την επαρκή) τονίστηκε ότι τα οικονομικά τέτρα της οικουμενικής κυβέρνησης δε δείχνουν τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα της χώρας, ότι αγνοαυφύουμε και για τους πιο απεχθείς σφάτος ο πραγματικός ρόλος των 3 κομμάτων, ότι μετά τα γεγονότα στην Αυστοική Ευρώπη (καίτοι δεν είχαν ακόμη σφουγγαριστεί) είναι πιο δύσκολη η υπόθεση των Σοσιαλιστών.

Μετά την οργανωτική εισήγηση, που έγινε από το ε. Νίμο Καρφόπουλο, επιρίθηκε η πρόταση της Ε.Ε. για τη δράση του Α.Σ.Κ.Ε. μαδός και για την διαφυσότευση «δυναμιάς (οικονομική και οργανωτική) να πάρουμε τέρος στις ερχόμενες εκλογές, εφόσον γίναν τέχει του Απρίλιου και εφόσον δε θα έχοτε πιο ευδωρυντικές εξελίξεις ως τότε. Οριστική απόφαση, πάντως, θα ληφθεί σε έτακτη σύνοδο της Κ.Ε. τόνις προκηρυχθεί α νέες εκλογές.

Η νέα αφίσα

Βρίμε, ήδη, η νέα αφίσα, μετά από απόφαση της Κ.Ε.

Στόχος της να μάνει το Α.Σ.Κ.Ε. την παρυσία του ανεξάρτητα από τις εκλογές (όπως, άλλωστε, πάντα μάθε το Α.Σ.Κ.Ε.) να επισημάνει τη μεσκή εξαπάτηση των οπαδών από τις υρεσίες του να θυμίζει τα ξεχασμένα «αήσους ευάνδρα και η αφίσει να διαφανεί η όλη και τόσο ελπιδοφόρα προοπτική για τον τόπο μας, όσο α οπαδοί, παρά τις διαφαιριές του παραμένουν σφαι.

Η νέα Ε.Ε.

Βλαχογιάννη Μηντή Λορέτα
Ζωγμός Μιχαήλης
Καρφόπουλος Νίκος
Κεφαλάς Ηλίας
Λεοντόπουλος Νίκος
Μιστέλογλου Μελέτιος
Ντούβας Κρήτος
Στενός Σήφης
Στεφαννάκης Κώστας
Αν. Με. Ζούγης Γιάννης
Παπατριανταφύλλου Μαρ.
Φαλούτσος Κώστας.

Κλημάτιο του Α.Σ.Κ.Ε. από τους Ν. Καρφόπουλο, Σ. Στενός και Α. Στενός περιόδωσε την κρίση στις 3, 4, 5/1/90

Οι οπαδοί θα πεινάσουν πολύ για να

(συνέχεια από σελ.1) πάρουν να είναι «οπαδοί»;
 όμοιες, αφού άλλες αναγκαστικές ακολουθούν και διαφορετικά προβλήματα έχουν να αντιμετωπίσουν.

Η Ν.Δ. του Κ. Μητσotάκη έχει το δυσκολότερο πολιτικό πρόβλημα. Επιδιώκει την αυτοδυναμία, αλλά συνεισφέρει με το «μικρό» αντίπαλο. Πώς να δικαιολογήσει την αντίστασή! Άλλωστε οι Ίντελ επιρροές δεν έχουν συνεισφέρει τους τον Κ. Μητσotάκη. Κάποιοι εξακολουθούν να τον υποστηρίζουν, για τους άλλους να θεωρείται προσηγορικός.

Πώς, λοιπόν, να μη ζητά συνέχεια εκλογής;

Το ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου μόνο φαινομενικά έχει λιγότερα προβλήματα. Μπορεί όλοι τους να νιώθουν ανακουφισμένοι, αφού έπαψαν οι «αντίπαλοι» να τους αποκαλούν κλέφτες (χωρίς να πάρουν και να είναι!), όμως το μέλλον είναι αδιευκρίνιστο. Κανείς τους δεν ξέρει τι πραγματικά θέλουν εκείνοι που τους ταρακούνησαν τόσο άγρια πριν ένα χρόνο. Είναι φρόνιμοι σε όλα, ετηρίζουν «φανατικά» το Ζωήτα (δχι μόνο για να ξεχαστούν τα εγκάθετα), αλλά ξέρουν πως δεν ελέγχουν τις εξελίξεις.

Οι του Συνασπισμού βρίσκονται σε αετία (για τους άλλους) και τραγική (γι' αυτούς) κατάσταση. Άχονται και φέρονται χωρίς έλκος, γιατί δεν υπάρχουν περιθώρια να τους καλύψει κανείς. Κανείς τους, φυσικά, δεν είχε το πάθος να παραιτηθεί (για αυτοκτονία ούτε λόγος) μπροστά στην αλμία των «επιθετικών» τους, στην απομάλυνση του μεγέθους της υπομνήσας τους και της ελαστικής «των μαζών» (όπως οι ίδιοι τους αποκαλούν) που ελέγχουν. Τα περιθώρια ελιγμών τους, έτσι, ανύπαρκτα.

Και οι οπαδοί;

Μπροστά σε όλα αυτά οι οπαδοί και των τριών στέκονται, ακόμη, διστακτικοί. Οι αντιφάσεις τους, φυσικά, παραουλουνδούνται προεωτικά, ώστε να μην εξελιχθούν προς απρόβλεπτες κατευθύνσεις. Σ' ένα βαθμό αυτές θα καθορίσουν αν θα αλλάξει σύντομα το πολιτικό σκηνικό, αν θα έχουμε εκλογές κ.λ.π., ή θα αφεθούν τα πράγματα να κυλίσουν φυσιοκρατικά. Εμείς ευχόμεστε οι αντιφάσεις αυτές να είναι απρόβλεπτες...

Οι Έλληνες φοιτητές της Γουμανίας

Μετά την κατάρρευση του καθεστώτος Τσαουσέσκου οι πολυάριθμοι Έλληνες φοιτητές της Γουμανίας με κινητοποιήσεις διαμαρτυρίες κ.λ.π. απαιτούν (όπως λένε) την εγγραφή τους στα ελληνικά πανεπιστήμια. Τα κόμματα και οι διάφοροι σκευτικοί φορείς διαφωνούν, όπως μάλλον, μάδε φορά που η τοποθέτησή τους είναι θέμα θα είχε κάποιο νόημα. Κάποιοι, όμως, πρέπει να πουν την αλήθεια, έτσι και οδυνηρά.

Κατανοούτε την επιθυμία των γονιών σας να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Όχι, κιλιάδες άλλα παιδιά έφταναν έξω από τα πανεπιστήμια και δεν έχουν κριτήριο να πάνε στο εξωτερικό. Μ' αυτούς τι θα γίνει; Θα αχουίζονται για μια δέση με εξετάσεις και αυτών θα γίνουν από αυτούς που έρχονται από το εξωτερικό; Και τότε τι νόημα έχουν οι εισαγωγικές εξετάσεις; Είναι μόνο για τους αδελφούς; Όχι, λοιπόν, επι «απαίτηση».

Τι θα γίνει με τους εταυτούς;

Ποιός λόγος έγινε πριν από τις εκλογές για απάντηση 120 κιλιάδων! εταυτών υπαλλήλων. Κατ' αρχήν ποιοι τους διόρισαν και γιατί. Το θέμα αυτό είναι σοβαρό και λόγω του αριθμού των και λόγω της φαιλότητας της πολιτικής εξουσίας που απομαλύνεται. Τίθεται, όμως, έτσι το θέμα το πρόβλημα του υπέρσπου αριθμού των υπαλλήλων. Στο επόμενο τεύχος.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΟΥ ΔΝΤ

(συνέχεια από σελ.1)

Ε. λοιπόν, η νομισματική επιτροπή της ΕΟΚ (το δεύτερο σε σημασία όργανο μετά το συμβούλιο υπουργών) διαμνύει ότι «εμείς Ελλάδα πρέπει να περνάμε ούτως ή άλλως όροι από το ΔΝΤ για την οικονομική πολιτική και την ελάσκειά της». Όπως δείχνουν τα πράγματα η προσηγορία αυτή θα γίνει και θα είναι η πρώτη χώρα της Δύσης που γίνεται τα τελευταία 6 χρόνια και μάλιστα στέλνεται από την ίδια την ΕΟΚ της οποίας είναι μέλος.

Όλα λοιπόν δείχνουν ότι τα πρόβλεπτα οικονομικά μέτρα, όχι μόνο, δεν θα καλύψουν την περίοδο ως την άνοιξη, αλλά είναι αμφίβολο αν θα καλύψουν τον Γενάρη. Είναι φανερό ότι προετοιμάζονται νέα ανάλογα μέτρα. (Στην προηγούμενη «Ε» ειληγάμε ότι αυτά δεν πρόκειται να καλυτερεύσουν την κατάσταση απλώς αντιμετωπίζουν σε πολύ περιορισμένη βάση το άμεσο πρόβλημα.).

Τα αίτια του προβλήματος

Όσο η χώρα μας, στα πλαίσια της ΕΟΚ, υποχρεώνεται να παίξει τον ρόλο του καταναλωτή ζώνων προϊόντων που καδιστά την οικονομία της ακόμη πιο αντιπαραγωγική, παρασιτική, εξαρτημένη και δανειοβίτη τόσο τα προβλήματα αυτά θα επιδεινώνονται.

Η διόγκωση του δημοσίου τομέα με πλεονάζον προσωπικό, που εργάζεται αντιπαραγωγικά, οφείλεται στο πολιτικό σύστημα που επιρρίπτει στην εξαγορά υψοφόρων. Στη χώρα μας έχει γίνει κανόνας οι προβλήσεις αυτές από το εκάστοτε κυβερνητικό κόμμα. Σήμερα η ΝΔ υποβάλλει την απόδοση 120.000 εκτάκτων από την «οικουμενική», όχι επειδή αγωνιά για την οικονομική κατάσταση, αλλά γιατί θέλει να διορίσει αυτή τους δικούς της, στην περίπτωση που κερδίσει τις εκλογές.

Στο τέλος-τέλος οι «προσάτες» μας δανείζουν όσο αυτοί, φυσικά, κερδίζουν πολλαπλάσια. Όταν υπάρχει κίνδυνος να μην επράξουν τα δανεικά τότε «εφίχουν τα λουριά» και θα τα εφίχουν αρκετά όσο οι εκπρόσωποι τους είτε αυτοί της «οικουμενικής», είτε αυτοί που περιμένουν απ' έξω κυβερνούν και εκλέγονται από την συντηρητική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού.

Το Κυπριακό και τα αρχεία του Φόρεϊν Όφισ.

Είναι, σχεδόν σε όλους, γνωστό πως η βασική αιτία της μαυροδαιμονίας στην εξέλιξη του κορυφαίου εθνικού μας θέματος (ως προσηγορικός παπαί να το... ξεχάσουμε), του Κυπριακού, είναι η εθνοτική μειοδοσία των πολιτικών ηγεσιών, εδώ και στην Κύπρο. Άλλο, όμως, να λέγεται και να καταγράφεται και άλλο να αποδεικνύεται και με επίσημα έγγραφα.

Είναι γνωστό πως το Υπουργείο Εξωτερικών της Αγγλίας δίνει στη δικαιοσύνη μάδε κέρνο τα έγγραφα που η απελευθέρωση προηγουμένως 30 χρόνια. Είναι για ευθύνη διπλωματική. Ερωσείται πως δεν τα δίνει όλα, όσο δύσκολα θα ωφέλευσαν την Αγγλία. Παρά το ότι, όμως, δεν είναι πλήρη τα στοιχεία αυτά, δίνουν μια εικόνα της παρωχημένης πολιτικής και ειδικότερα της χώρας μας, για να η Αγγλία των ο κυριότερος «προσώπων» μας, τέχει να αναλάβει αυτό το ρόλο ο ΗΠΑ.

Αποφασιστικά, λοιπόν, ποσόν τέτοια έγγραφα της επιθετικής για την περίοδο 1959, παρατηνός της ευφυΐας της Ζυρίχης, και φάνηκε χωρίς μαρία αμφισβήτηση το μέγεθος της προδοσίας που τότε ακούγεται (!), Καραμανλή, Αρξέρφ, παλατιού κ.λ.π. μάδε και ο όχι μάδερος ρόλος του Μαυαρίου. Ξέρουμε, φυσικά, όλους μάδε εδώ και στην Κύπρο, όταν ταξίδια αναφέρονται με ευφυΐες που δε δίνουνται στη δικαιοσύνη, για να τη φέρουν σε... ατυχία τους, πρωταγωνιστές τους (έτσι είχε ο Βρετανός πρέσβης). Να περιμένουμε σεισάκτικες αντιφάσεις από τον Ε.Σ.Ν.Δ.;...

ΣΧΟΛΙΑ

Υποκριτών αποκαλυπτήρια

Ειδικά τα στελέχη του ΚΚΕ δε μπορούν να παριστάνουν ότι δε γνωρίζουν ότι το καθεστώς του Τσαουσέσκου ήταν τυραννικό, αφού μέχρι το 1974 η έδρα του ΚΚΕ ήταν στο Βουκουρέστι απ' όπου εξέλεψε και η «φωνή της Αλήθειας». Ο Λ. Κύρκος και το κόμμα του χρηματοδοτούνταν σχεδόν αποκλειστικά από τον Τσαουσέσκου και ταυτόχρονα είχαν (και έχουν) το θράσος να «πειρίζουν» ότι αγωνίζονται για ένα σοσιαλισμό με ανθρώπινο πρόσωπο!!

Υποκρισίας Έβερετ συνέχεια...

Όταν ο Μητσotάκης το έπαιξε εναντίον του ΠΑΣΟΚ ευαίμος, ο Έβερετ «ήταν» ήπιος και συναινετικός. Τώρα που ο Μ. συζητηνέει με το ΠΑΣΟΚ, ο Έβερετ το παίξει αντι-συναινετικός και η ελεγχόμενη από τον Εβ. οργάνωση-φάντασμα «ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΣ» κολλάει αφίσες: «Εδώ μαφάρια χάνονται κι αυτοοικουμενίζονται».

Ανδρήςος με αρχές!

Αφέλεια Ανδρουλάκη

Στην παλλοστή προσηγορία του να «κάνει τον έσηνο» ο Ανδρουλάκης (ο μικρός αρχηγός του ΚΚΕ, όπως αποκαλείται) απομάλυνε τις συνδέσεις του: Πρόβλεψε (δυναμικά) ότι οι ελεγχόμενα από τον Γεωργηπατέφ Ρουμάνοι στρατιώτες θα επέβρυν και θα ανατρέφουν το Τσαουσέσκου πριν από τα Χριστούγεννα. Όπερ και εγένετο.

Ο...Φιλοαριστερός Λαλιώτης.

Όπως απομάλυνε, χαιρέτημα, «ελευθεροτυπία», σφέως μετά την πρόταση κύριου για διάλογο... κορυφή με το ΠΑΣΟΚ, σε συνέδριό του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ ο Λαλιώτης είπε: «Αφήκε τους να ωρδούν στο κόμα, να εξαιτηγούν και μετά να συζητήσουν».

Ταλαίπωρο Κ.Κ.Ε., τι σου μένεται να πάρεις από τους συναισθημένους και τους λαοφίλους!

Και δεν τολμάς, βέβαια, να ευθυμείς απομαλύνοντας τι έκανε ο Λ. πριν από το Πολυτεχνείο, ποιοι τον βάλανε εδώ και ποιοι τον κρατούν σε πρωτοεπίδα επιθετικών. Πώς να ματηγρήσεις αυτούς που θα...ωυμλάνεις!

ΣΧΟΛΙΑ

Διάλογοι... κορυφής ή αηδιδένου θράους;

Ο Συννομιάρχης της... Αριστεράς και της προόδου δήλωνε χέρι πρώτος πως δεν μπορεί να έχει οιαδήποτε σχέση με το ΠΑΣΟΚ, όσο θα διατηρεί αυτήν την ηγεσία και αυτήν των ηγετικών ομάδων, που κατ'εξοχήν είναι οι κύριοι και ανδραγαθιστές.

Ε! αυτούς κυρίως έβλεπαν να τα «καταπιούν». Πρώτα τον Α. και μετά τον Κίμωνα, που ζέχασε «αφερέγγυους και αυριανούς» και καλεί την... κορυφή σε διάλογο!

Πώς να μην ενδουσιάζεται ο ηγούμενος και τέτοια ποιήματα Ανδρέας (έτσι κι αν ουσιαστικά δεν έχει τίποτα για στο ΠΑΣΟΚ, όπου ο υαδένος ηρεμείται και προβάλλεται κατὰ που τον... καλούν).

Πώς να μη βαρύνει από Τ.Ν. ο... Τσαμπίκας εξουθενώσεως το δικαστικό επιρροή του Κ.Κ.Ε., εργαζόμενος του «Αν τελέσει, αν έγινε η κάθαρση».

Δείξε του το... χαμηρό σου να σου ην ποιος είσαι

Το σοβαρότερο σφάλμα για τον αρχηγό να μην είναι αρχηγός είναι, ήρεμα από τη συνδυασμένη ικανότητα να είναι αρεστός σε όλους, το ότι το όνομά του δε συνδέθηκε με κανένα από τα χυμένα, χεμένα και δομένα. Έτσι, ο «Γεννημένος», ή τυχόν να μην αναγραφεί η ονομασία ο νέος χαμηρό που έμεινε:

Ο Διαβόητος Καρκαλιός, του χαλκού εφάδου των διυλιστηρίων, κατ'εξοχήν με Σιτηρά, Μαυράνη, Σοφούλη (αλήθεια, τι γίνεται αυτόν!) και λοιπούς τοιούτους.

Τα αρχεία και ο ακρείος.

Σε άλλη στιγμή γράφουμε για τα απαιαλητικά έγγραφα του φόρεϊν Όφισ. Αξίζει, όμως, εδώ να επισημάνουμε την αντίδραση του Καρκαλιού, του... εδναρχή, της εφεδρίας, του ενδεχόμενου προέδρου, ηγετὰ στην (επιχειρηματική) απαιαλητική του πορείαν.

Είπε: «Είναι ντροπή οι Έλληνες να συμπεριφέρονται από ημερές σε νέων υφιστάμενων... Δεν είναι υφιστάμενος... κύριος σούφης ην θράους».

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ ΜΑΛΤΑ - ΝΕΑ ΓΙΑΛΤΑ

Όταν, πριν 2 χρόνια, συναντήθηκαν στο Ρέϊκιαβικ ο Ρίγκαν και ο Γκορμπατέφ, είχαμε γιατί η αειοδοσία που δημιουργήσαν και ο ενδουσιάζο για «μια νέα περίοδο ειρήνης» που όλοι ελπίσαν, ήταν αφέλεια ή συνειδητός αποπροσανατολισμός. Και οι ΗΠΑ και ΕΣΣΔ (όσο έποση και μέλιστα σοβιετικών ελασμοδιδί να είναι), το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι τα συμφέροντά τους και πως αυτά να τα περάσουν μέσα από τους υποτακτικούς τους ανά τον κόσμο σαν καρύδια για την ειρήνη και την παγκόσμια πρόοδο!

Έτσι, δυστυχώς, και τώρα! Κύματα ενδουσιάζο κατέκλυζαν τη χώρα μας. Νέα εποχή αρχίζει, διατυμπανίζουν όλες οι εφημερίδες. Και κανένας δεν τόλμησε (δεν πιστεύουμε πως κανένας δεν ήξερε...) να πει την αλήθεια:

Μόλις η νέα κυβέρνηση των ΗΠΑ απορυστάλλωσε την πολιτική της, κάλεσε τον άλλο μεγάλο σε ευθύτητα για το μέλλον του κόσμου, για το ξεκαθάρισμα λογαριασμών και αλληλοκαλύψη και τα αποτελέσματα ήσαν σύντομα: κατάρρευση (σαν χάρτινοι κύβητοι) των καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης και μέσα στην αναμπουμπούλα η επέμβαση στον Παναμά.

Τι θα 'πρεπε να γίνει.

Οι μεγάλοι έχουν τη λογική της δύναμης. Αλλά κι οι μικροί δε θα 'πρεπε να διαθέτουν τη λογική της επιβίωσης; Τουλάχιστον δεν έπρεπε να απουλείσουν, έστω φραστικά, τους μεγάλους να ασχολούνται με τα δικά τους προβλήματα;

Οι λαοί τη διαθέτουν. Την εκφράζουν όμως μόνο όσοι έχουν δικούς τους εκπροσώπους κι όχι δοτές ελπίδες, όπως π.χ. ο Βασίλειος της Κύπρου, που εκλιπαρούσε να ασχοληθούν ο Μπους κι ο Γκορμπατέφ (!!!) με την Κύπρο. Και δεν είναι μόνο οι δοτοί ηγέτες που περνούν τα συμφέροντα των μεγάλων σαν εθνική πολιτική. Σε όλα τα καίρια πόντα είναι τοποθετημένοι δικοί τους και μαζί με τα μέσα «ενημέρωσης» όλοι τραγουδούν στο σκοπό των αφεντικών τους, με το αζημίωτο, και δίνουν την εντύπωση πως και οι λαοί είναι ενδουσιάζοι το ίδιο. Όπως κυρίως και στο μέγα θέμα της ΕΟΚ.

Και μια παρατήρηση. Φαίνεται πανταύ να κινεί η Ρωσία. Είναι άραγε τόσο άγρια η θέση της; Και τι συμφωνήσαν για Κούβα και Νικαράγουα (εκεί, βέβαια, υπήρξαν γνήσια λαϊκές επαναστάσεις, έστω και αν αμφισβητείται η δημοκρατία τους) τι μηχανεύονται για τη Γιουγκοσλαβία;

Και, το κυριότερο, θα το αποδεχτούμε αδιαμαρτύρητα και έτσι αποφάσισαν για μας;

Συμώψεις από το ΚΚΕ. Και μια επίσκεψη...

Τα στελέχη που αποχώρησαν από το ΚΚΕ δε φαίνεται να διαμορφώνουν (προς το παρόν τουλάχιστον) μια γραμμή για το τι πρέπει να κάνουν. Γύρω από αυτά κινούνται ομάδες άλλων στελεχών, που έφυγαν παλιότερα, ειδικά χωρίς μια κατεύθυνση.

Τον Δεκέμβριο επισκέφτηκαν τα γραφεία του ΑΣΚΕ, 2 από αυτά τα στελέχη. Ο ένας (α καλλίνος - Αμάρμπος) εκπροσωπούσε αγωνιστές της δεκαετίας '40-'50 που ήθελαν να βάλουν το ΚΚΕ όλα τα μέλη που διαγράφτηκαν ή αποχώρησαν και να γίνει ένα νέο συνέδριο. Στις

εξελίξεις του Ιούνη και του Νοέμβρη υπήρξαν ΠΑΣΟΚ και μέσα στις διαφωνίες τους με το ΚΚΕ το κατηγορούν για την επιβίωση - μαζί με την ηγεσία της Ν.Δ., συμπεριφορά προς τον τότε πρωθυπουργό Α. Παπανδρέου στη διάρκεια της σοβαρής ασθένειας - εγκλήσεως και ανάρρωσής του.

Ο άλλος εκπροσωπούσε κάποιους λογιστές, δεν ήθελε επιστροφή στο ΚΚΕ και στις εξελίξεις υπήρξε ημιόλι. Σημειώσαμε πως οι «εκπροσωπούμενοι», ανήκαν, όπως είπα, στο ΠΑΣΟΚ, στο ΚΚΕ, κομμάτι (!) κ.λ.π.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ: Το τελευταίο σκυρό του «υπαριζού σοσιαλισμού»

(συνέχεια από σελ. 1)

των καθεστώτων της Αν. Ευρώπης δε δικαιώνει τον καπιταλισμό, γιατί τα καθεστώτα αυτά δεν ήταν σοσιαλιστικά.]

Η Γιάλτα και η Εξάρτησή της.

Ο Τσαουσέσκου, όπως όλοι οι δικτάτορες, νόμιζε ότι ήταν παντοδύναμος και θα κυβερνούσε μέχρι το φυσικό του θάνατο. Οργάνωσε την πανίσχυρη, πολυάριθμη και αδέσπαστη Σέκιουριτάτε, που ήταν ο φόβος και ο τρόμος κάθε Ρουμάνου πολίτη. Ξέχασε, όμως, μια «λεπτομέρεια». Η Ρουμανία με τη συμφωνία της Γιάλτας μπήκε στη σοβιετική επιρροή κι έτσι οι Ένοπλες Δυνάμεις της ανήκαν όχι στη Ρουμανία, αλλά στο Συμφωνο της Βαρσοβίας, δηλαδή στην ΕΣΣΔ. Την κρίση επισημή (μετά τη σφαγή της Τιμισόαρα) ο στρατός έριξε το βάρος του εναντίον του Τσαουσέσκου και το καθεστώς του κατέρρευσε. Στην ελπίδα ανέβηκαν άνθρωποι του Γκορμπατέφ. [Το αντίθετο έγινε στην Κίνα, όπου η σφαγή της Τιεν-Αν-Μεν ανέστειλε κάθε ανατροπή, ακριβώς γιατί δεν ήταν στο Σύμφωνο της Βαρσοβίας].

Είναι βέβαιο ότι η τύχη του Τσαουσέσκου συναποφασίστηκε με την τύχη του Νορίεγκα στη συνάντηση Μπους - Γκορμπατέφ στη Μάλτα.

Η Ανατ. Ευρώπη των 2 ταχυτήτων.

Δεν είναι εύκολο να προβλέψει κανείς λεπτομέρειες για την εξέλιξη των χωρών της Αν. Ευρώπης. Οι πρώτες, όμως, ενδείξεις, λένε ότι οι 4 χώρες που γεωγραφικά είναι πιο κοντά στη Δύση (Αν. Γερμανία, Πολωνία, Ουγγαρία, Τσεχοσλοβακία) προχωρούν ταχύτερα προς τον καπιταλισμό και ειδικότερα προς την ΕΟΚ, με πολυκομματικό σύστημα και με το Κ.Κ. σε θέση μειοψηφίας. Στην Ε.Σ.Σ.Δ., τη Ρουμανία και τη Βουλγαρία τα θέματα είναι πιο διστακτικά και ο ρόλος του Κ.Κ. πρωταγωνιστικός. Η Λιθουανία (που συνορεύει με την Πολωνία) επιδιώκει την ανεξαρτησία της από την ΕΣΣΔ ακριβώς για να περιληφθεί στην 4^η κατηγορία.

Οι συνέπειες για την Ελλάδα

Στην Ελλάδα οι απολογητές του καπιταλισμού είναι πιο εύκολο να ισχυρίζονται ότι δικαιώνονται. Ο ρόλος του ΚΚΕ και της ΕΑΡ περιορίζεται. Οι συνέπειες, όμως, δε θα είναι μόνο ιδεολογικές και πολιτικές, αλλά και οικονομικές. Οι 4 χώρες που προαναφέραμε έχουν το ίδιο ή υψηλότερο οικονομικό επίπεδο από την Ελλάδα, αλλά οπωσδήποτε θα αποτελούν «περιφέρεια» (ή «Νότο», όπως λέμε σχηματικά) στα πλαίσια της ΕΟΚ. Οι όποιες επενδύσεις θα μπορούν να κατευθυνθούν σε περισσότερες χώρες και τα ταμεία της ΕΟΚ θα πρέπει να χρηματοδοτούν περισσότερες αδενείς οικονομίες. Έτσι και αν αυτή την άποψη το οικονομικό μέλλον της Ελλάδας, εφόσον παραμένει στην ΕΟΚ, φαίνεται πιο δυσμενές.

Η πολιτική αδιότητα στην Ελλάδα.

Στην Ελλάδα ήταν γνωστό ότι ο Τσαουσέσκου είχε ενβάλει μια τυραννία. Χιλιάδες Έλληνες φοιτητές σπούδαζαν ή σπούδασαν εκεί και δεν μας άφηναν καμιά αμφιβολία για τον χαρακτήρα του καθεστώτος. Αυτό δεν ενόχλησε τον Καραμανλή, τον Αβέρωφ, τον Παπανδρέου, τον Πρωτοπαπά, το Φλωράκη, το Φαράκο, τον Κύρκο να υμνούν τον Τσαουσέσκου και να προλογίζουν βιβλία του. Η Ακαδημία Αθηνών τιμάει την Έλενα Τσαουσέσκου, όπως και είχε τιμήσει τον Γεώργιο Παπαδόπουλο.

Όταν ο Τσαουσέσκου έπεσε, αμερικνίως ΟΛΟΙ (κόμματα, τύπος, Ακαδημία) ανακάλυξαν ότι ο Τσαουσέσκου ήταν τύραννος. Τα εγκλήματα περιττεύουν.